SÎMBĂTĂ, DEBUT 1974 AL ECHIPEI NAȚIONALE

„Tricolorii" au luat startul pentru... Paris!

Luni, la orele 11, în fața sediului F. R. Fotbal, s-au adunat „tricolorii" din care se va alege „11"-le pentru Franța. A fost o întîlnire febrilă, marcată încă de rezultatele etapei abia consumate.

Jucătorii au stat la dispoziția reporterului doar cîteva minute. Îmbarcarea în autobuzul pentru Snagov a fost mai rapidă ca oricînd, ea reflectînd, parcă, o oarecare criză de timp la startul noului sezon.

Pentru dv., stimați cititori cîteva profiluri care încearcă să redea atmosfera din dimineața startului spre Snagov :

Dinu era mai dezinvolt decît oricînd, păstrînd parcă euforia punctului cucerit la Tg. Mureș (**„Unde, de fapt, am pierdut un punct, dar asta n-are importanță, deoarece campionatul începe abia acum"**). Răspunsul în legătură cu apropiatul meci de la Paris repetă stilul internaționalului nostru : **„Împotriva francezilor, vreu să mă bat ca pentru un meci de calificare. În ultimele noastre întîlniri, și mai ales în cele din Franța, fotbaliștii francezi mi s-au părut jucători răi și ambițioși. Iată și motivul pentru care nu mă gîndesc să consider acest meci un simplu amical de antrenament, înainte de Brazilia"**.

Dobrin e relaxat, ca întotdeauna : **„Cred că putem cîștiga la Paris"**. Solicitîndu-i-se argumente, zîmbește mirat, ca unul care știe că fotbalul este capabil de un milion de contraargumente. Simplifică răspunsul, fentînd : **„De ce sînt optimist ? Pentru că prea am jucat slab la Viena. Și cum meciurile noastre nu seamănă unul cu altul, trebuie să iasă bine la Paris"**.

Cei mai tăcuți sînt fundașii laterali Anghelini și Cristache. Amîndoi simt povara unui debut la Paris, acolo unde un anume Loubet s-a cam distrat cu doi fundași de clasa lui Popa și Sătmăreanu. Anghelini și Cristache, plus Hajnal, nu cunosc prea bine stilul de joc al lui Chiesa și Bereta, dar știu foarte bine că francezii se aruncă la bătaie, încă din start, precum cocoșii, încercînd să învăluie frontul de atac cu aripile lor întotdeauna rapide. Acesta-i și motivul pentru care Anghelini și Cristache sînt foarte circumspecți, sugerîndu-i reporterului, din priviri, să paseze întrebările în altă direcție.

Dumitru se întreține cu doctorul Tomescu. Într-un moment mai liber, reflectează asupra jocului : **„Cred că ne așteaptă un meci foarte, foarte greu. Avem debutanți. Avem și probleme de formulă. Francezii sînt puternici, au mai multe jocuri în picioare. Sper, însă, că vom intra hotărîți pe teren, pentru a călca cu dreptul, cel puțin în direcția comportării"**.

Kun nu pare complet integrat în atmosfera dezinvoltă a „bătrînilor" echipei. Își caută cuvintele : **„Prin simplă impresie, cred că o să ne „adunăm" la Paris"**.

Dumitrache, care a fost pînă la colț, ca să-și cumpere ceva, își face apariția în momentul în care șoferul ambalează motorul. Rîde, sugubăț, ca întotdeauna. Cînd îl vede pe Valentin Stănescu, izbucnește cu insolența pe care, din păcate, nu o mai manifestă pe gazon : **„Ai văzut, nea Tinele ? Tot au poți fără mine"**.

Autobuzul pornește...

Echipa națională se află în preajma unui drum foarte greu. Meciul de la Paris devine, ca întotdeauna în asemenea situații, în primul rînd un meci de palmares. Oricît s-ar vorbi despre existența unui plan de perspectivă, despre construcție metodică, despre adoptarea unui stil unitar, apropierea unui meci internațional face oarecum uitate principiile desenate pe coli albe, pentru că gazonul exercită o atracție mai mare, iar în acest sfîrșit de martie semnele mugurilor produc un fel de beție, beția începutului de primăvară.

DINU, DOBRIN și DUMITRU, acum doi ani, la startul sezonului 1972. Astăzi, tinerii de atunci sînt „bătrînii" echipei. În mîna lor se află, poate, cheia startului...

PALMARESUL ÎNTÎLNIRILOR ROMÂNO — FRANCEZE

Reprezentativele României și Franței s-au întîlnit pînă acum de cinci ori. Iată rezultatele :

- 2 iunie 1932, București : **România — Franța 6—3 (3—0)**
- 22 martie 1967, Paris : **Franța — România 1—2 (1—0)**
- 30 aprilie 1969, Paris : **Franța — România 1—0 (0—0)**
- 28 aprilie 1970, Reims : **Franța — România 2—0 (2—0)**
- 8 aprilie 1972, București : **România — Franța 2—0 (1—0)**

Golurile ultimului meci au fost realizate de **Iordănescu** (min. 16) și **Dinu** (min. 54). Arbitrul **L. Strmecki** (Iugoslavia) a condus următoarele formații :

ROMANIA (antrenor Angelo Niculescu) : Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu (min. 46 N. Ionescu) — Dumitru, Nunweiller VI — Lucescu, Dembrovschi, M. Sandu (min. 46 : Domide), Iordănescu.

FRANȚA (antrenor Georges Boulogne): Carnus — Trésor, Bosquier, Novi, Rostagni — Michel, Mezy (min. 46 : Quittet) — Blanchet, G. Lech, Floch (min. 70 : Larqué), Bereta (min. 70 : Molitor).

În mijlocul băieților din autobuz se află, de fapt, „11"-le pentru Franța. E un meci greu, cum spunea Dumitru, un meci în care echipa trebuie să absoarbă cîțiva debutanți.

Să sperăm că „bătrînii" echipei, călîți în atîtea bătălii, vor ști să transmită tinerilor ceva din calmul necesar în fața **furiei latine**, care definește lumea fotbalului francez, o lume care a simțit nevoia unei baghete rafinate ca aceea a lui Ștefan Covaci, o lume care, în acest mod, devine nu numai o forță tumultuoasă, ci una în care șeful de orchestră are cîteva supape bine verificate.

Meciul cu Franța e un dificil examen de start, chiar dacă clasa primilor noștri amfitrioni din acest an nu poate fi comparată cu valoarea deosebită a fotbaliștilor de la Rio de Janeiro și Buenos Aires. Meciul cu Franța este unul foarte dificil, deoarece o echipă cu destule nume noi are misiunea de a tăia un „nod" sau, și mai mult, de a demonstra o perspicacitate specială, pentru a așeza **oul lui Columb** potrivit unei formule inedite, deoarece formula binecunoscută și tranșantă pe care a folosit-o cîndva corăbierul nu este suficientă în lumea veșnic schimbătoare a fotbalului.

Ioan CHIRILĂ

LA VIENA, O „REPETIȚIE GENERALĂ" NEREUȘITĂ

Miercurea trecută, lotul reprezentativ de fotbal al țării a susținut, după cum se știe, un meci de verificare în compania formației vieneze Admira Wacker. Întîlnirea aceasta a avut un rost — cel puțin așa am dedus din intențiile antrenorilor **V. Stănescu** și **R. Cosmoc** — superior aceluia de a testa potențele actuale fizico-tehnice ale jucătorilor sau de a obține un rezultat favorabil oarecare pentru o fortificare morală colectivă. Mai mult decît orice, **meciul de la Viena trebuia să constituie un fel de repetiție generală în vederea primei confruntări interțări din acest an, cea de sîmbătă de la Paris. De aceea, poate că ne și așteptam nu atît la o victorie fără dificultăți, cît la o evoluție de ansamblu a tricolorilor care să justifice creditul acordat operei de reconstrucție a națională noastre.** Sperăm, în limitele unei realități obiective, ca repetiția aceasta generală din meciul cu Admira **să ne permită a distinge**, pe parcursul ei, **formula de echipă cea mai bună pentru partida cu Franța, acționînd într-o idee de joc unitară și aptă a valorifica la mixmum posibilitățile componenților ei.**

Dar n-a fost așa. În fapt, soluția de alcătuire a formației bazată pe unele improvizații de moment, a scos la iveală o serie de incertitudini în cele două principale compartimente ale echipei, iar evoluția în ansamblu **s-a situat la un nivel necorespunzător.** Cu alte cuvinte spus, repetiția generală de miercurea trecută n-a reușit, **iar efectul practic al deplasării la Viena a fost minor.**

LOTUL NAȚIONAL — ADMIRA WACKER VIENA 0—0

STADIONUL Sudstadt Mödling ; teren bun ; timp rece.

LOTUL NAȚIONAL : Răducanu — Anghelini, Dinu, Sameș, Hajnal — Boldeanu, Iordănescu, Dobrin (min. 46 : Broșovschi) — Troi (min. 48 : M. Sandu), Kun, Marcu.

ADMIRA WACKER : Stahowics — Füllenhals, Lupescu (min. 46 : Hochlentner), Nowak, Schweinzer — Polywka, Csarmann — Kaponek, Krappel, Kaltenbrunner (min. 60 : Friedrich), Gassner (min. 46 : Kopta).

ARBITRU : A. Siegl (Viena).

Cum s-a ajuns la o asemenea situație ? Din capul locului trebuie arătat că potrivit selecției făcute de antrenori, **lotul reprezentativ are caracterul unui mozaic** a cărui prelucrare presupune, înainte de orice, timpul necesar la dispoziție în vederea unei omogenizări pe toate planurile pregătirii. Or, dacă este să ne gîndim mai bine, anul acesta în decurs de aproape trei luni jucătorii selecționați a constitui o echipă națională nouă, s-au întîlnit o dată în plină iarnă cu ocazia unui scurt turneu în Turcia, și a doua oară acum, cu prilejul partidei amicale cu Admira Wacker. **Ceea ce trebuie să recunoaștem că este extrem de puțin,** în raport cu sarcinile de instruire corespunzătoare îndeplinirii unor obiective de performanță majore.

În al doilea rînd, este de menționat că pentru meciul de la Viena, **antrenorii V. Stănescu și R. Cosmoc nu au avut la dispoziție,** din motive independente de voința lor — **întreg efectivul de jucători selecționabili pentru a putea alcătui formația cea mai bună pe care ar fi intenționat să o trimită în teren.** Adică, cu **Dumitru — absent neconvingător motivat de la ultima convocare a lotului** — și cu **Balaci, transferat provizoriu la echipa de juniori pentru întîlnirea cu R.F. Germania.** Și, fără două din piesele sale de bază, angrenajul național, insuficient rodat în confruntări mai pretențioase, a funcționat cu un randament care a reprezentat ceva mai mult decît jumătate din potențialul său real.

În sfîrșit evitînd deliberat a mai intra în detalii de analiză propriu-zisă a partidei cu Admira, se impune a fi subliniat și faptul că **multe din carențele, de ordin tehnic și tactic în special, ale jucătorilor din lotul reprezentativ se explică prin modul în care aceștia se instruiesc la cluburi și prin atitudinea lipsită de simțul răspunderii a unora dintre ei, față de obligațiile ce le revin în activitatea de performanță. Pe undeva, o asemenea atitudine este încurajată și de poziția unor cluburi fruntașe, care uneori pun interesele lor proprii deasupra celor ale echipei naționale, opunînd solicitărilor periodice ale acesteia o rezistență pe care nici F.R.F. nu a reușit pînă acum să o învingă.**

Iată cum, o serie de cauze (subiective, în special) au făcut ca testul tricolorilor de săptămîna trecută de la Viena să nu-și atingă scopul propus. Și totuși, din experiența unor astfel de nereușite ceva trebuie să reținem pentru viitor, și anume : **prioritatea fără rezerve și fără concesii de nici un fel în satisfacerea nevoilor echipei naționale. În această idee, antrenorii lotului reprezentativ — sprijiniți efectiv de F.R.F. — au obligația să facă apel la toate resursele fizice și morale disponibile, să dea dovadă de pricepere și autoritate la cîrma „11"-lui tricolor și să-și impună personalitatea în modul de acțiune și de comportare colectivă a echipei. Meciul de sîmbătă, cu Franța, de la Paris — el însuși o repetiție generală, sperăm de astă dată reușită, în vederea marilor confruntări în perspectivă cu Brazilia, Argentina, Grecia și Olanda — ar putea constitui un bun prilej de mobilizare a tuturor forțelor și de exprimare a dorinței noastre de afirmare pe tărîmul soccerului internațional.**

Mihai IONESCU

INSTANTANEE

● AL 7-LEA PENALTY RATAT în acest sezon de Bayern München ! Două dintre ele foarte recent, în meciurile cu T.S.K.A. Sofia și Hannover 96. Autori : Müller în primul joc, Roth în cel de al doilea, ceea ce a provocat mînia antrenorului Lattek, ca și hotărîrea lui ca, în viitor, loviturile de la 11 m să le execute Breitner. Le va rata și el ? ● LA 7 MAI, LA BREMEN, formația locală Werder va întîlni o „selecționată europeană" în onoarea fostului portar al formației, Bernard Günther. Asta apropo de declarația lui Sir Stanley Rous că în lume se joacă prea mult fotbal ! ● NU NUMAI CĂ TIMP DE 1 007 minute a păstrat „albă" poarta reprezentativei Italiei, dar, Zoff, portarul care se poate mîndri cu acest record, se dovedește la fel de inspirat și între buturile echipei sale, Juventus : în meciul cu Genova a apărat un penalty executat de Corso ! ● FLORIAN ALBERT, celebrul jucător al lui Ferencvaros Budapesta, a jucat ultimul său meci, retrăgîndu-se din activitatea competițională Festivitatea a avut loc duminică, cu prilejul partidei Ferencvaros — Zalaegerszeg ● UN TÎNĂR DE 20 DE ANI se dovedește cel mai bun șuter al campionatului austriac, întrecîndu-l — în clasamentul golgeterilor — și pe experimentatul Emmerich. Este vorba de Krankl de la Rapid Viena, considerat drept cel mai mare talent al fotbalului vienez din ultimii zece ani ● GLENTORAN BELFAST nu numai că l-a pierdut pe Roy Stewart, decedat după meciul cu Borussia Mönchengladbach, dar, în cursul aceleiași partide, fundașul său central, Walker, a fost transportat la spital avînd un picior rupt ! ● MILJANICI, ANTRENORUL STELEI ROȘII BELGRAD, nu s-a înșelat. Înaintea meciului cu Atletico Madrid din cadrul „Cupei campionilor europeni", a declarat : „Sînt neliniștit de rezultatul acestui meci. Echipa mea nu este în formă !" Reamintim că Atletico a cîștigat cu 2—0 ● DACĂ MANCHESTER UNITED va retrograda în divizia secundă, Arsenal Londra va rămîne singurul club englez prezent fără întrerupere, după război, în primul campionat al Angliei ! ● SE SPUNE CĂ FERRUCCIO VALCAREGGI ar putea fi, în sezonul viitor, după turneul final al C.M., noul antrenor al lui A. C. Milan ● SUSPENDAREA LUI PIRRI de la Real Madrid — patru etape pentru un serios incident la Saragossa — este prima din toată cariera sa de fotbalist ● HIDEGKUTI, fost internațional al Ungariei, antrenează în clipa de față formația Național din Cairo ● ANTRENORUL IUGOSLAV MARKOVICI și-a dat demisia de la Standard Liège. Era un excelent tehnician dar, după cum scrie presa belgiană, era lipsit de căldură umană. A fost înlocuit cu adjunctul său, tot un iugoslav : Bultakovici ● CELE PATRU PARTIDE din sferturile de finală ale „Cupei Scoției" s-au încheiat, toate, la egalitate : Herts — Ayr United 1—1, Hibernian — F. C. Dundee 3—3, Celtic — Motherwell 2—2, Dunfermline — Dundee United 1—1. Toate meciurile se vor rejuca ! ● Domazos, căpitanul reprezentativei Greciei, a jucat cel de al 400-lea meci de campionat. E o cifră ! ● ÎN DIVIZIA A DOUA ENGLEZĂ, Middlesbroough are nouă puncte avans. Antrenorul echipei este, reamintim, Jackie Charlton ● FEYENOORD A CÎȘTIGAT cu 2—0 meciul de campionat cu Grafschap. Jocul a fost slab și spectatorii, nemulțumiți, au părăsit stadionul înaintea fluierului final.

INSTANTANEE